

443

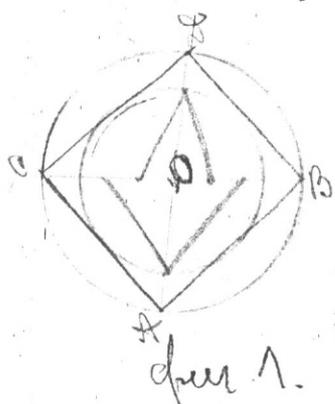
Штата

Физический и
воскресенный
физический.

22 июля лекция
на общ. ок. Китае.
2 марта, 1932.
"Литература"

Слѣдниятъ пътъ като тема направете опитъ всѣки отъ васъ да се нарисна, да видите, кой колко може да успѣе. Де се гледате въ огледалото и така ще се рисувате.

На човѣка е потребно знанието въ свѣта. Ако човѣкъ не знае, какъ да се ползува отъ знанието, то се прѣвръща въ гордостъ. Слѣдователно гордостъта не е нищо друго, освѣнъ неизползувано знание, натрупано знание. Когато богатиятъ човѣкъ натпува своето знание и не го използва, той се възгорзява и въ него започва обратенъ процесъ. Всѣки човѣкъ, който живѣе само за себе си, той не разбира знанието, и го натрупва само. Кръгътъ показва истинския животъ и възможноститѣ, които се криятъ въ него. Значи, кръгътъ показва скрититѣ възможности въ човѣка, т.е. това, което му е дадено да направи. Нулата въ този случай може да се тури и като точка въ центъра на окръжността, Нулата е взета отъ Индия. Мнозина казватъ, че нулата е нищо, т.е. по съдържание тя е по-малка отъ единицата. Но това, което е нищо, само по себе си съдържа вътрѣ една сила, която дава възможность да се увеличатъ нѣщата. Запримѣръ, ако слѣдъ единицата турите нула, тази нула увеличава единицата десетъ пѣти. Тази сила, която се съдържа въ единицата, показва възможноститѣ за човѣшкото развитие. Ако вземете числото 700, 800, 500 то показва нѣколко милиона. Обаче, нулата слѣдъ седмorkата, показва, че числото седемъ има възможность да расте. Нулата слѣдъ осмorkата, показва, че осмorkата има възможность да расте. И най-послѣ, нулата слѣдъ петorkата, показва, че петorkата има възможность да расте. Сега, когато се говори за количественитѣ числа, които означаватъ простата материя, това е едно нѣщо; обаче, когато числата означаватъ количеството на живата материя, или силитѣ, които сж вложени въ известни форми, тогава човѣкъ трѣва другояче да разбира закона. Запримѣръ, ако вие измѣрите човѣшката глава, вземете нейнитѣ размѣри, ще се натъкнете на двата диаметъра, единиятъ, който означава широчината, а другиятъ—дължината на главата. Това показва, че човѣшката глава не е валчеста, но е повече продълговата. По форма главата на човѣка е малко елипсовидна. Изобщо, дължината на човѣшкото тѣло винаги прѣдставя интеллигентность и сила. Напримѣръ, високиятъ въ белготе

Дългият нос, дългото ухо, дългите вѣжди и т.н. - говорятъ за интеллигентността дебелитѣ вѣжди, напримѣръ, прѣдставятъ по-голяма чувственост, отколкото интеллигентностъ. Колкото по-дебели вѣжди има човѣкъ, неговата чувственостъ е по-силно развита. Още значение иматъ и дължината на коситѣ на вѣждитѣ, направлението, което тѣ иматъ, положението на самитѣ вѣжди и т.н. Когато вѣждитѣ сж дълги и тънки, това означава интелигентностъ; когато носътъ е дълъгъ и правиленъ, и това означава интелигентностъ. Тази интелигентностъ се обуславя още и отъ отъ широчината на ноздритѣ, отъ формата и правилността имъ. Колкото ноздритѣ сж по-правилни, колкото линиитѣ на носа и на лицето сж по-правилни, това опрѣдѣля и интелигентността на човѣка. Отстрана на носа има двѣ или три линии, които опрѣдѣлятъ качеството на човѣшкия умъ. Носътъ е изразъ на човѣшкия умъ. Отъ работата, която той е извършилъ, ще се опрѣдѣли и неговата форма и правилностъ. Носътъ е станция или кабинетъ, въ който се проявява човѣшкиятъ носъ. У низшитѣ животни носътъ е сраснатъ съ горната челюсть, а у човѣка носътъ се отдѣля отъ челюститѣ.

Кржжътъ, който е прѣдставенъ на хартията, прѣдставя зародишитѣ или живитѣ сили, които сж скрити въ човѣка. Отъ кржга, отъ тази овална форма излизатъ сили, които могатъ да се развиватъ. Сегашнитѣ математици показватъ, че въ кржга има известни знаци, изразени въ видъ на ~~ли~~ въ противоположни посоки. Тѣзи сили къмъ върха, като че се губятъ. Следователно, числата, които се намиратъ на върха на ~~три~~ ъгъла, сж по-малки отъ тия, които се намиратъ на края на жѣла. Така и носътъ къмъ челото нагорѣ е остѣръ, а надолу е широко. Интелигентността и силата на човѣка зависи отъ долната частъ на носа. Горната частъ на носа изразява потика въ човѣка. Тя е свързана съ вѣждитѣ. Изобщо, голѣмо значение има правилното развитие на долната частъ на носа, на неговѣти ~~ни~~ крилца. Това правилно развитие на носа зависи отъ човѣшкитѣ мисли и чувства. Колкото човѣшкитѣ мисли и чувства сж по-развити и по-фини, толкова и развитието на линиитѣ е по-красиво. Тѣзи линии понѣкога мязатъ на една запетая, а понѣкога - на еврейската буква нотъ. Буквата нотъ е творческа сила. Средъ еврейската кабала човѣкъ е направенъ само отъ нотове, скачени помежду си.

Сега, азъ искамъ да ви наведе на една отвлѣчена мисль, да знаете, че самъ по себе си животътъ е невидимъ. Животътъ се познава по своитѣ движения, а а човѣшката интелигентностъ се познава по свѣтлината. Дѣто има повече интелигентностъ, има и повече свѣтлина. Изобщо, свѣтлината е

признак на интелигентността. Дѣто пъкъ чувствата сж по-силно развити,
тамъ материята има по-голъма гъстота. Домъ чувствата сж по-силно развити,
и материята е повече сбита. Значи, онѣзи хора, у които чувствата сж по-
силно развити, у тѣхъ страстите сж по-силни; и ако прѣтеглите на възни
такъвъ човѣкъ, той ще тежи повече отъ онѣзи, у когото интелигентността,
т.е. свѣтлината е по-голъма. Затова, именно, духовнитѣ хора сж по-леки отъ
материалистичитѣ. Тѣй щото, когато ученитѣ хора искатъ за въ бждеце да опрѣдѣ-
лятъ, дали даденъ човѣкъ е духовенъ, тѣ ще го турятъ на възнитѣ и ще го
прѣгвятъ. Отъ теглото му ще сждятъ, какъвъ е този човѣкъ. Има хора, които
сж рационални умни, и има хора, които не сж рационални умни. Тѣй щото, има
два вида хора: еднитѣ борватъ само съ бикновения свѣтъ, на примѣръ, съ 700,
съ 500 или съ сто хиляди лева и т.н. Такива хора обикновено не сж запоз-
нати съ вътрѣшното съдържанне на живота. Тѣзи хора не сж запознати съ въ-
трѣшното съдържанне на растенията и гледатъ на тѣхъ, като на прости, като
на глупави същества; тѣ не считатъ растенията за умни същества. Тѣ мислятъ
по сждия начинъ и за животнитѣ. Обаче, ива животни, които живѣятъ много дѣ-
лъгъ животъ. Нѣкои животни, на примѣръ, живѣятъ около 500 или 800000 години.
Даже и за рибитѣ, за които мислятъ, че живѣятъ малко врѣме, нѣкои отъ тѣхъ
живѣятъ много дѣлъгъ животъ. Това показва, че тия животни разбиратъ отъ
науката за дѣлгия животъ. Въ това отношение човѣкътъ, който седи на високо
стѣпало въ лѣствицата на развитието, живѣе малко врѣме на земята. Съврѣмен-
ниятъ човѣкъ не може да достигне даже и 120 години. За оправдание на
свой краткъ животъ, хората казватъ, че това се дължи на интензивния жи-
вотъ, който тѣ прѣкарватъ на земята. Тѣ казватъ, че вследствие на интензив-
ния животъ, тѣ нѣматъ достатъчно сила да издържатъ. Питамъ: въ какво седи
интензивния животъ на хората? Човѣкъ има възможность да живѣе дѣлъгъ
животъ, но той нѣма достатъчно храна и затова трѣба да заминне отъ земята.
Животътъ трѣба да се подържа съ извѣстно количество храна, и ако човѣкъ
съ тази храна не може да уравни въста ограганизма си, той трѣба да на-
пусне земята по-рано отколкото му е опрѣдѣлено. Мнозина хора трѣба да
заминатъ преждеврѣменно. Това не показва, че така имъ е опрѣдѣлено. Защото,
онѣзи нѣща, които сж опрѣдѣлени да станатъ, непрѣменно трѣба да бждатъ ра-
зумни.

Сега, да се повернемъ къмъ кръга Д. Цѣлнитѣ този кръгъ е на-
правенъ отъ малки величини. Най-голъмата величина е центърътъ О. Цѣлата
окръжность е направена отъ малки величини, които излизатъ все отъ центъръ
О. Този центъръ е душата на тази разумна сила, която навънъ или клонче-
та, или въ видъ на силови линии. И човѣшката душа, по сждия законъ е въ цен-

та, или въ видъ на силови линии. И човѣшката душа, по сѣдия законъ е въ центъра на неговото битие. Благодарение на това, всички органи въ човѣшкото тѣло, сѣ направени отъ неговата душа, която изпраца навѣнъ силови линии. Дѣ е душата на човѣка? Изобщо, душата на човѣка се прѣдполага да е нѣкъдѣ подъ лъжичката, или тя е въ центъра, дѣто се намира тѣй наречения стомашенъ центъръ, стомашенъ мозъкъ и мозъка де нациратъ редъ ганглии, които образуватъ първоначалния мозъкъ на човѣка, който служи който служи за неговото храносмилане и кръвообрѣдението. Тамъ именно се намира симпатичната нервна система. Мозъчната нервна система пъкъ е на динѣлъта. И тѣй двѣ нервни системи има въ човѣка: въ едната нервна система функционира душата на човѣка, а въ другата функционира духа или ума на човѣка. Коренитѣ на човѣка се намиратъ въ симпатичната нервна система, а клоницата сѣ прѣснати и въ цѣлото тѣло. Когато човѣкъ изпитва страдания, обичъ или симпатия, това се дължи на симпатичната нервна система. А миследата нервна система е на мисълта. Слѣдователно, миследата нервна система на човѣка се влияе отъ неговото лице. Значи, лицето е единъ акумулаторъ, който събира енергията отъ всички свѣтъ. Затова, именно, трѣбва да се обрѣда най-големо внимание на човѣка въ това отношение, на неговото лице. Ние постоянно миемъ лицето си, обрѣдаме голѣмо внимание на него, за да възприеме правилно енергията. По лицето си човѣкъ познава, какво е неговото състояние. И примѣръ, чрѣзъ очитѣ, чрѣзъ носа, чрѣзъ ушитѣ, чрѣзъ устата или чрѣзъ челото човѣкъ познава своето състояние. Какво е състоянието на човѣка, това на първо мѣсто се познава чрѣзъ неговия носъ. Носътъ на човѣка е една пирамида, поставена хоризонтално, съ върха нагорѣ. Цѣлото лице на човѣка прѣдставя една пирамида, съ върху надолу и отгорѣ на тази пирамида е поставенъ мозъкъ. И друга една пирамида има на лицето: едната пирамида е съ върху надолу, дѣто е брадата, а основата на тази пирамида е широчината на лицето, при сжлитѣ. Въ горната частъ на човѣшката глава, сѣ двѣтѣ хемисфери на мозъка, въ които сѣ влечени възможноститѣ на човѣка. И проявениятъ животъ е горѣ, а а долната частъ на тази пирамида, е проявениятъ човѣкъ. Както виждате, тригъртиктъ, обрнатъ съ върха надолу, показва неговото паднало състояние, неговото грѣшно състояние. Този човѣкъ е грѣшниятъ човѣкъ, човѣкъ на чувствата. И на грѣха. Носътъ, който прѣдставя пирамида или тригълникъ съ острието или съ върху нагорѣ, прѣдставя добриятъ човѣкъ, доброто естество на човѣка. Тѣй щото, човѣкъ има двѣ естество: добро и лошо. Та този тригълникъ, съ върха надолу, е падналиятъ човѣкъ, обрнатъ

всичкитѣ си стремежи къмъ земята.. Този човѣкъ е поставенъ въ противорѣ-
 чие. Ако човѣкъ е поставенъ съ лицето си, като се вземе горната частъ,
 която е по-широка, това показва, че той гледа само къмъ свѣта. Нищо друго
 реално не съществува за него. Споредъ падналия човѣкъ реално е само онава,
 което съществува на земята; всичко друго на небето не е реално, не съще-
 ствува. Човѣкътъ на интелгентността е прѣдставителъ, неговиятъ умъ прѣд-
 ставя възвишеното и благородното у човѣка. Писанието казва: първиятъ чо-
 вѣкъ е стариятъ, голѣмиятъ човѣкъ, а праведниятъ човѣкъ е малкото дѣте,
 което сега се е явило. Понѣкога голѣмиятъ човѣкъ е недоволенъ отъ малко-
 то човѣче., и постоянно го кара на работа, понеже е туренъ на голѣма рабо-
 та, да регулира неговитѣ дробове. Ако вземете човѣка въ неговата дихателна
 система, той показва падналия свѣтъ. Въ този смисълъ той прѣдставя една
 пирамида съ единство къмъ земята, а въ противорѣчие съ небето., съ Бога.
 Нѣй цоно нома чабсоно човѣче е турено да регулира дихотилното състимо.
 И ако човѣкъ не мисли правилно, въ него става натрупване. И когато се говори
 за туберкулозата, тя не е болестъ на дробоветѣ, но е болестъ на изопаче-
 ната човѣшка мисль и чувства. Домъ съедините една изопачена мисль и
 едно изопачено чувство., туберкулозата сама по сее си се явява, и дробове-
 тѣ започватъ да отслабватъ. По тѣхъ се натрупватъ известни отровни веще-
 ства, които прѣдизвикватъ тѣхното разлагане. Следователно, туберкулозата мо-
 же да се лѣкува, когато внесете въ ума си едно отлична мисль и едно отлич-
 но чувство. Домъ не се допуска никаква отрицателна мисль въ ума ви,
 и никакво отрицателно чувство въ сърцето ви, туберкулозата веднага ще из-
 чезне. Кажете ли, напримѣръ: азъ ще умра- това вече е една отрицателна ми-
 сль. Кажете ли., че не можете да търпите нѣкого, и това е една отрицател-
 на мисль- Не се носи този живо ъ. - Ии това е една отрицателна мисль.
 Виатѣ те, че търпишь, нѣма какво. Това не е търпѣние. Ти скърцашь съ зѣбии каз
 казвашь: бийте ме, но нека азъ единъ денъ да дойда на власть, че тогава ще
 видите. Това заканване нищо не дава. Вижте, какво бѣше положението на мѣ-
 ченицитѣ за Христа. Когато избиваха светитѣ, мѣченици за Христа., всѣки,
 който дигна ръка противъ тѣхъ., се зарази отъ тѣхната чиста мисль и
 станаха християни. Не можете да ударите единъ християнинъ или единъ све-
 тия, и да не станете като него. Достатъчно е само да бутнете съ прѣста си
 единъ светия или да кажете една лоша дума противъ него, за да се хванете
 вече на хоршо, отъ което нѣма пуцане. Достатъчно е само да кажете една ло-
 ша дума за единъ добъръ човѣкъ, и да се хванете за него.

14. азъ искамъ д ви наведе на онази вътрѣшна мисль, която трѣб-

Сега, азъ искамъ да ви наведе на онази вътрѣшна мисль, която трѣба да държите въ ума си. Сега вие искате живота ви да се складира споредъ споредъ вашитѣ рабвания, споредъ този старъ човѣкъ, споредъ вашата придобита опитностъ на миналото, която е опитностъ на животнитѣ, на рибитѣ и т.н. При това трѣба да знаете, че въ сѣмейно отношение птицитѣ, напримѣръ, сѣдятъ по-високо отъ човѣка. Мжхетѣ у птицитѣ сж разбрали, че жената е много нѣщо, равна съ тѣхъ и затова сж и дали голѣма свобода. Въ птичето царство женитѣ иматъ най-голѣма свобода. Тамъ има пълно равноправие. Като дойдете у млѣкопитаещитѣ, жената се губи тамъ, тя е робиня, нѣма никаква свобода, а мжхетѣ го нѣма никждѣ. Той се явява само като гостъ и остава майката да носи всички послѣдствия. Дѣцата познаватъ само майка си, защото бащата го нѣма никакъвъ тамъ. Слѣдователно, днесъ у човѣка се възстановява авторитета на бащата. Мжчно нѣщо е човѣкъ да стане баща. Той казва: що ми трѣбваше да ставамъ баща? какво означава бащата? Той е въ първия законъ, споредъ който т трѣба да се научи да обича и другитѣ. Човѣкъ трѣба да стане баща, за да се научи да не е толкова егоистъ, да прѣстане съ своя егоизъмъ. Той непрѣменно трѣба да стане баща, за да се очовѣчи. Не стане ли баща нѣкой, той нѣма възможностъ да се очовѣчи, не може човѣкъ да стане. И ако младата мома не стане майка, и тя не може да се очовѣчи, и тя не може да мисли. Домъ се ожени и стане майка, тя започва вече да мисли друго-яче. Докато е мома, тя мисли само за себе си, мисли само да се начервиса, да се напудри, да се хареса нѣкому. Сега вече мислитѣй както е поставена устата у нѣкои хора да е дебела, това показва, че тѣ служатъ само на коремчето си въ устата на човѣка е изразена една малка интеллигентностъ само на двѣ мѣста, дѣто има едно малко завѣртване, горѣ нѣкждѣ на устата. Тя е микроскопическа интеллигентностъ. Устата на човѣка придобива по-голѣма красота и интеллигентностъ, ако се обърне внимание на носа му., да се работи повече върху него. Той е магѣтъ на лицето на човѣка. Очитѣ, вѣждитѣ, устата на човѣка могатъ да станатъ красиви и тогава тѣ придобиватъ смисль. Вие можете двавосите кръга си накждѣто искате съ помощта на вашия умъ. Домъ той е достатѣчно развитъ, съ помощта на вашия умъ вие ще можете да прѣобразите лицето си, както искате и да станете господари на себе си. Има закони, има методи затова. Но ако вие знаете тѣзи методи, можете да ги приложите, дѣто не трѣба, да правите насилия. И сегашнитѣ хора, макаръ и съ малко знания, тѣ сж злоупотрѣбили и съ тѣхъ. И заблѣжете, когато Господъ дойде при Адама, запита го: какво си направилъ? Да не си ялъ отъ забранено-

но дълво? Адамъ каза-Господи, другарката, която ми даде, яде си на менъ да-
 де. Азъ мислихъ, че тя е добръ обмислила тази работа. Той не я обвини. Госпо-
 дь прѣмълча, съ което искаше да му каже, че не си направилъ добро.
 Следъ това Той отива при жената и я пита-какво направи? Тя веднага обви-
 ни змията, като каза: змията ме излъга. Адамъ не обвини жената, но жената
 обвини змията. Тогава Господъ каза на жената: понеже ти се научи да лъжешъ,
 безъ мое позволение, проклетата да си! това показва вътрѣшната страна на жена-
 та. И каза тогава Господъ: ще поставя вражда между твоето сѣме и змията.

Слѣдователно, днесъ борбата не е между мъжа и жената, т.е. днесъ не се бори мъжа съ жената, но жената се бори съ злото. Така
 Така седи въпросътъ въ библейския разказъ. И ще ви обясня, защо е така.
 Жената е послѣдното творение на Господа, а всѣко послѣдно творение седи по-
 горѣ отъ другитѣ. И ние виждаме, че прѣди човѣкъ Богъ създаде растенията и
 животнитѣ, а послѣ създаде и човѣка. Следъ човѣка се ради и жената. На
 Адама Богъ вдѣхна жива душа, а на жената вдѣхна интелигентностъ. Слѣдова-
 телно, жената носи интелигентността въ себе си. И когато казватъ, че жената
 е само женствена, но не и интелигентна, това не е право. Въ дадения случай
 жената е по-интелигентна отъ мъжа. Мъжътъ е нагоденъ повече да воюва, да
 ходи на война, но той нѣма голѣма философия въ себе си. И когато казватъ,
 че мъжътъ е ученъ, гениаленъ, тѣ трѣбватъ да иматъ прѣдъ видъ слѣдното: никога
 не може да се роди единъ великъ, ученъ или гениаленъ мъжъ, ако майката не е
 интелигентна. Глупава майка не може да роди гениаленъ синъ или гениална
 дѣщеря. Това се вижда и въ свѣрѣмнената наслѣдственостъ. Бащата може да е
 посредственъ, това не е важно, майката трѣбва да бѣде умна. Бащата много сла-
 бо прѣдава своя интелигентностъ. Той може да прѣдаде своя интелигентностъ
 ако и жената е интелигентна. И тогава, като се събератъ двѣ интелигентно-
 сти, ще се създаде нѣщо повече. И сега азъ привеждамъ: знанието, интелигент-
 ността въ свѣта седи въ любовта. И тогава мъдростта може да се прояви
 у човѣка до толкова, до колкото любовта въ него е просветена. Ако вие нѣма-
 те една просветена любовъ, нищо не може да се роди. Така мислятъ и живот-
 нитѣ, така мислятъ и птицитѣ. В това отношение нѣкои птици сѣ много бла-
 городни. Въ тѣхъ има много млако ревностъ. Следъ като отгледатъ малкитѣ, си-
 тѣ вече сѣ свободни. Въ тѣхъ нѣма разпуснатостъ, тѣ живѣятъ много трѣбавъ
 животъ. Службата между мъжетѣ, женитѣ и дѣцата правилно разпрѣдѣлена, но
 като дойде да раждатъ, пакъ се явява единъ малъкъ споръ. Много отъ птицитѣ
 сѣ еднобрачни, както е примѣрътъ съ орела, а другитѣ сѣ свободни. Нѣкои
 отъ тѣхъ могатъ да се влюбятъ само да една, за двѣ или най-много за десетъ

- 10 - 8 -

години, следъ което се напущатъ. Обаче, орелътъ се жени само единъ пътъ, той
два пъти не се жени.

Това сж вметнати положения, които иматъ значение само за
яснение на въпроситъ. Женитбата въ това отношение е процесъ, който ос-
вобождава хората отъ крайния егоизъмъ, който ги е обхваналъ. Брактъ значи
е едно възпитателно срдство, което прдпазва хората отъ тхния егоизъмъ. Въ
Егоизма човкъ се втвърдява и отъ това втвърдяване той рискува да ум-
ре., да изгуби живота си. Затова, именно, домътъ се е създадъ за възпита-
нието на човка., за првъвъпитанието на неговия егоизъмъ. Само така може да
се прояви любовта. Само чрезъ закона на жертвата ще може да се разбе-
ре обдия законъ любовъ къмъ Бога. Любовта къмъ Бога е центърътъ. Богъ е
е винаги въ центъра на вска една възможностъ, на всеки единъ животъ, и
всеки отъ васъ може да наблюдава това нщо като наблюдава себе си, той ще
види двтъ естества въ човка. Едното естество постоянно се дразни и сър-
ди, а другото естество е тихо и спокойно. Първото естество се сърди и драз-
ни за най-малкитъ работи, то е много претенциозно. Обаче, и двтъ естества
сж свързани помежду си. Едното бърза за всичко, а другото му казва: не бр-
зай толкова, почакай малко. И започва да му доказва, да аргументира, защо
не трбва да бърза. Най-посл, разумно о естество въ човка, като види, че
той бърза, не иска да чака, казва му: направи, каквто искашь. Това естество
постъпи, както си иска и вижда, че нищо не сполучва. Тогава казва: не успхъ
успхъ въ тази работа. - Азъ ти казвахъ да не бързашъ, но ти не ме послуша.
Разумното начало казва на неразумното: не ходи на фурнята за хлбъ, още
не е опеченъ хлбътъ. - Какъ да не е опеченъ? - Азъ ще отида. Ожива на фур-
нята и вижда, че наистина хлбътъ не е опеченъ. - Ама защо да не е опеченъ?
Раз много, Божественото начало вече нищо не говори. Ти казвашь: защо боледу-
вамъ? Божественото не ти казва, защо боледувань. - Ама защо страдамъ? - И
на този въпросъ Божественото не ти отговаря нищо. То само казва: ако ме
слушашъ, нма да страдашь; азъ не ме слушашъ, щъ страдашь. Ти искашь да ста-
нешъ величие, това-онава, не не успвашъ. Защо? - Защото това сж стремежи
на различни същества, които сж прплетени помежду си. Когато човкъ иска да
стане великъ, той се подава на низшето начало въ себе си. Той, като вижда
богатството на духовния човкъ, иска да го постигне, да се приближи къмъ не-
го. Ако човкъ върви по времекитъ на низшето въ себе си, той е осжденъ на
падане, на сгршаване, при което той постепенно потъва, докато най-посл изгу-
би всички условия на развитие. Тъй щото, изгуби ли се духовното отъ човка,
той е опредленъ на смъртъ. Затова, именно, човкъ умира. Затова казватъ,

че човѣкъ има двѣ души:едната е животинска,а другата:- Божествена.
 Когато човѣкъ страда,докато се бори,докато има божественото начало въ себе си,което го ръководи,той има шанс да се развива. Когато Божественото те напусне,всичко е свършено съ тебе. Изобщо,бъдещето на единъ народъ се опредѣля отъ стремежа на всички хора къмъ Божественото. Ако всички души на единъ народъ с свързани къмъ любовта къмъ Бога,тѣ иматъ бъдеще. Ако пъкъ тѣзи души иматъ стремежъ къмъ великия човѣкъ,който има надмощие на Божественото,тогава се явяватъ аномални прояви. Като проченене пета глава къмъ Галатяномъ,тамъ ще намѣрите 17-тѣ качества на грѣхъ,както и деветътѣ плодове на духа.
 Та когато се развиватъ лошитѣ качества на човѣка,тѣ поkwарятъ неговото кръвообрѣщение,тогава лицето придобива единъ неестественъ цвѣтъ, очитѣ изгубватъ своята яснота,носѣтъ се прѣтъпява,деформира сеи ако редъ поколения вървятъ по този пътъ,тогава брадата започва да лѣга назадъ,когато брадата има една вгълбнатина,тя показва единъ успѣхъ,единъ придобитѣкъ,единъ напрѣдѣкъ. Ако брадата мяза на едно малко чукачце,,,тя е деформирана. Тралчинката на брадата показва благородство у човѣка. Обикновено долната устна у човѣка е пасивна,тя само възприема,а горната е активна,следователно,ако горната устна на човѣка е силно развита,той е много активенъ,ако долната е силно развита,този човѣкъ е силно пасивенъ. Когато долната устна е по-силно развита,тогава човѣкъ се дразни много,но когато горната е по-силно развита,такъвъ човѣкъ е активенъ въ чувствата си,но лесно му минава. Пасивниятъ човѣкъ изглежда кротѣкъ,но той отвѣтрѣ буботи. Хармоничното лице на човѣка е спокойно,всѣка негова частъ има спокойно движение. Като погледнете този човѣкъ,той има едно спокойно трептение на лицето,като трептенията на слънчевата свѣтлина. Така азъ уподобявамъ такова лице на сутринната зора,както се увеличава сутринъ свѣтлината,такова сияние има върху лицето на хармоничния човѣкъ. Отъ добрия човѣкъ,като че се дъпни излиза нѣщо,което постепенно се усилюва,докато най-послѣ и слънцето въ него се прояви. И всѣки отъ васъ може да знае,дали неговиятъ духъ има надмощие въ него,или човѣшкото има надмощие. Ако човѣкъ има надмощие,той ще усѣща въ себе си едно вътрѣшно неразположение.Обаче,имате ли надмощието на духовното въ себе си,петъ пари да нѣмате въ джоба си,вашата работа пакъ ще се оправи. Имате ли надмощие физическото у васъ,даже и да сте богати,вие постоянно ще се безпокоите,да не се разболѣете,да не изгубите богатството си,да не се разсипите. Дѣто ходите,вие не можете да се освободите отъ тази ми-

свѣль.

Казвамъ: вие трѣбва да имате нова философия, да имѣните начина на вашето мислене. Мога да ви дамъ начини на правилно мислене, да имѣните вашата мислѣль. Дѣ какво седи правата мислѣль? Трѣбва ли да нарушаваме свѣданіето на Бога? Ние седите и казвате: зашто Господъ ме създаде такъвъ? Богъ не те е създаде такъвъ. Ако ти изпиешъ виното на единъ кръчмаръ, Богъ нищо не се ползува отъ това, Той не се интересува, дали си ялъ и пилъ. Или, ако ти имашъ нѣкакъвъ лошъ навикъ, за това Богъ не е виновенъ. Че ти обичашъ да знаешъ и да виждашъ погрѣшките на хората, Богъ не те е създаде такъвъ. Въ това, обаче, нѣма никаква философия. Погрѣшките на хората сѣ извержения, които ти ходишъ да събирашъ оттукъ-оттамъ. Видишъ ли ги, замини ги, не се занимавай съ тѣхъ. Да изслѣдвашъ една добродѣтель, това разбирамъ, защото добродѣтелята е единъ склюпоцѣненъ камѣкъ. Що се отнася до погрѣшките, тѣхъ оставяйте настрана. Тѣ и безъ това се на свѣданіето на хората. Законъ е: докато се ровишъ и търсишъ погрѣшките на хората, тѣ ще се прѣнесатъ у васъ. Тѣ сѣ зараза. Тамъ е лошото въ възпитанието, че се търсятъ погрѣшките на хората. Не търсете погрѣшките. Когато Христосъ казва: не съдете, да не бждете съдени, това значи: не търсете погрѣшките на хората, за да не дойдатъ у васъ. Тѣзи погрѣшки могатъ и несвѣзнателно да дойдатъ у васъ, понеже хората сѣ слачени съдове. Щомъ щомъ се интересувате отъ погрѣшката на единъ човѣкъ, тя непременно ще прѣмине у васъ. Ето зашто, и влюбването въ това отношение е много опасна наука. Азъ говоря на вашъ езикъ: щомъ се влюбишъ, става обмѣна между хората, които се обичатъ, и тѣ започватъ да си приличатъ. Затога и Писанието казва: лошите общества развалятъ добрите нрави. Въ каквото общество влѣзешъ, щомъ се съединишъ съ хората въ него, ти ще имѣнишъ характера си. Слѣдователно, не може да има любовъ, ако човѣшкиятъ умъ не вземе ръководството. Човѣшкиятъ умъ трѣбва да ръководи работитѣ въ любовта. Не ръководи ли той работитѣ на любовта, човѣкъ ще се забърка, и любовта не може да се прояви. Запримѣръ, онзи, който повидимому се уе влюбилъ у васъ, той мисли, че имате нѣкакво богатство, свѣданіе, сила, но като види вашитѣ слабости, неговата любовъ веднага се изгарява. Този човѣкъ е физически. Какъ постѣпва и влѣкътъ. Той, съ своето дълга муцуна, минава за интеллигентенъ. Това се вижда отъ дългата му муцуна. Влѣкътъ е интеллигентенъ, но не е разуменъ. Като види нѣкоя болна овца, той у побутне по корема, помирише я, и си заминава, казва: болна овца не ми трѣбва. Но като се приближи до стадото, още отдалечъ познава, коя е най-гдѣсга овца и я взима.

И лошитѣ хора въ това отношение сж като вълцитѣ: като видятъ нѣкой човѣкъ, тѣ отдалечъ още знаятъ, кого могатъ да излѣжатъ и кого не могатъ. тѣ като видятъ нѣкого, познаватъ, дали е суевѣренъ или не. Този човѣкъ, като те познае, че си религиозенъ, веднага започва да се мажи около тебе, да ти говори мазничко, да те увѣщава, че той ще уреди твоитѣ работи, но вземе ли веднѣжъ нѣщо отъ тебе, ти трѣбва да пиешъ слѣдъ това студена вода.

Добритѣ човѣкъ пари на заемъ нито дава, нито взима. Той трѣбва да помага на хората, но пари на заемъ не трѣбва да дава. Той поставя като правило въ дома си слѣдното положение: дойде ли при мене нѣкой гостъ, азъ мога да го нагостя, да му дамъ и пари за пътъ, ако нѣма, но пари на заемъ не давамъ. Ако искашъ да ти е мирна главата, никому не давай пари на заемъ.

Сега азъ говоря, какъвъ трѣбва да бѣде строго опрѣдленъ живота. Всичко друго сж панделки на живота. Ако сте доволни отъ животъ съ панделки, дръжете тия панделки. Кажете: можемъ ли да взимаме пари на заемъ? Можете да взимате пари на заемъ, ако има съ какво да ги посрещнете. Единъ честенъ човѣкъ никога не трѣбва да взима пари на заемъ, ако нѣма съ какво да ги посрещне. Ако нѣма съ какво да посрещне този заемъ, по-добрѣ да страда, но да не взима пари на заемъ. Ако той може да посрѣща дълговетѣ, нека взима пари на заемъ, да се благослови и другия, но ако не може, да не взима. Азъ говоря това нѣщо, за да нѣма недоразумения между хората. Това е мимоходомъ казано, посредствомъ което се изявява живота. Който е излѣганъ въ този случай, той нищо не губи, но онзи, който лъже, той губи, понеже самъ си създава една отрова. Чрѣзъ тази отрова той отравя кръвта си. Тази отровна мисль се прѣдава на поколенията, които постепенно се израждатъ. Лошата мисль е повече отъ отрова. Ето защо, човѣкъ въ себе си трѣбва да държи винаги прави мисли, Божествени мисли, чрѣзъ които да изпълнява волята Божия. Така трѣбва да бѣде, ако човѣкъ иска да живѣе и за въ бѣдеце. Той нѣма да живѣе само единъ животъ. Слѣдователно, каквито сж погрѣшкитѣ на хората, той трѣбва да си прави никакви оглушки. Той не трѣбва да се смущава и за своитѣ погрѣшки, но трѣбва да има желание само да ги изправя. Сегашнитѣ погрѣшки сж избѣжни, тѣ сж наследени, и затова човѣкъ трѣбва да се стреми да ги изправи. Правете опити въ това отношение, но не дѣйте ходи да разправяте опититѣ си на хората. Прѣди да знаете нѣщо, прѣди да сте го опитали, не го разправяйте на другитѣ, защото по този начинъ вие губите знанието си. Мнозина отъ васъ разправяте за нѣща, които сами не знаете. Много пѣти вие казвате: така каза Учителътъ. Да, но това не е знание още.

Истинско знание е това, слѣдъ като приложишъ нѣщата, да имашъ резултатъ.

Да допуснемъ, че вие имате нѣкакво лошо разположение на духа. Какво трѣбва да направите? Де си турите лѣвата ръка отгорѣ върху очитѣ и де се допира до носа и слѣдъ това тегли ржката си надолу покрай устата, леко, и слизай надолу. Това значи всичката търговия на стария човѣкъ, всичкото взимане-даване, всичко това оставате да си върви надолу. Тѣй прѣкарвайте лѣвата си ръка три пѣти, да се допира много леко на очитѣ, на линията на очитѣ. Слѣдъ това прѣкарвайте прѣдъ носа втория пръстъ на дѣсната си ръка, също така три пѣти, и всекакво неразположение ще изчезне. По този начинъ то то неразположение ще се разпръсне. Всичката тази пѣпка ще се разнесе. Иначе, можешъ да се прѣснешъ и не знаешъ, какво да правишъ. Де ти олекне, де се разнесе напрѣжението. Това напрѣжение е прѣдизвикано отъ смѣщества, които се събиратъ около тебе. Тогава човѣкъ мяза на бомба и само чака нѣкой да го бутне. При нѣкаква голѣма скръбъ човѣкъ може моментално да умре. Когато човѣкъ се намѣри въ такова положение, той стиска ржцѣтъ си, чупи си ржцѣтъ, стиска си главата, но всичко това нищо не помага. Донѣкъдъ човѣкъ е правъ, като стиска главата си, особено отзадъ. По този начинъ той хваща вѣлка въ себе си и казва: ти ме докара до тази беля. Затова, човѣкъ трѣбва да си тури ржката на своя свѣтникъ, на носа си, да се помоли и да иска отъ него помощъ. Илиня, като чу гласа на Бога, дакри лицето си, тури ржката на носани си и започна да мисли. Значи, Господъ му проговорилъ на ума, не на външния, но на вътрѣшния човѣкъ. Кава се за Илиня, че дигналъ дрехата си и се разговарялъ съ Господа. Много пѣти, когато човѣкъ иска да мисли, той туря леко ржката на очитѣ си, не да ги наиска, но леко отгорѣ и така мисли. Това сѫ психологически наблюдения, които даватъ добри резултати. Тѣзи опити може да ги прави всѣки, който има голѣми смѣхнотии. Който нѣма смѣхнотии, може да не прави тѣзи опити, но който има смѣхнотии, той може да ги прави по три пѣти наредъ. Капиталтъ на физическия ~~свѣтъ~~ ^{човѣкъ} зависи отъ духовния свѣтъ. За тази цѣль човѣкъ трѣбва всѣки день да черпи отъ духовния свѣтъ. Ако не черпи, той ще бѣде постоянно изсмукванъ. външниятъ свѣтъ смучи, отравя хората.

Казвамъ: те прѣливайте водата отъ едно шине въ друго. Колкото внимателно и да прѣливате тази вода, все ще изѣдете частъ отъ нея навънъ. Затова човѣкъ трѣбва да мяза на изворъ. Този изворъ е човѣшкиятъ умъ. Извира ли водата, т.е. извира ли човѣшкиятъ умъ, тогава и чувствата на човѣкъ могатъ да се облагородятъ. Чувствата показватъ, че

Казвамъ: те прѣливайте водата отъ едно шине въ друго.

въ тѣхъ е посѣтото, тѣ сж прѣствта. Значи, Богъ възраства нѣщата само
чрѣзъ нашия умъ, чрѣдъ едно правилно схващане на нѣщата.

Нѣкой казва: азъ съмъ религиозенъ човѣкъ. - Това нищо не значи.
- Ама азъ мисля. - И това нищо не значи. - Ама азъ разбирамъ този въпросъ.
- И това нищо не значи. Отивамъ при одного, разглеждамъ, какъ седи работа-
та, пошепвамъ му само три думи, и веднага работата се оправя. Това е
знание. Ще кажете: какъ така? Чудни сте вие! При единъ богатъ американски
банкеръ милионеръ отивадъ десетъ души да искатъ пари. Той казва: не раз-
полагамъ сега, нѣмамъ нищо въ касата. Другъ пътъ елате. Или, дда си по-
мисля малко, да си направи смѣтката. Единъ день при този банкелъ отива
една млада, красива мома, усмихва се и му казва: само три думи на ухото.
Той веднага отваря касата си и дава сто хиляди долари. Умъ има тази мо-
ма! Ще кажете, че тази мома му завъртѣла ума. Не, тази мома има сила, ум-
на е тя, знае, какъ да говори на този човѣкъ, духовно му говори. Тя се
усмихва не съ една цѣль, знае, какво прави тя. И той вече е готовъ да
и послужи. Умна е тази мома. Взима паритѣ, и не се минаватъ шесть мѣсеца,
тя ги връща назадъ. Тя взима паритѣ, но не мисли да го изиграе, но слѣдъ
шестъ мѣсеца ги връща назадъ. Това е само външната страна на въпроса.
За да създадете единъ правиленъ животъ, вие трѣбва да имате правилна
идея за Бога. Нѣкога вие се усъмните и казвате: дали Богъ съществува или
не. Ако вашиятъ носъ изчезва, Богъ го нѣма тамъ; ако вашиятъ носъ е на
мѣстото си, Богъ съществува. Носътъ е свидѣтелство за съществуването на
Бога. Въз основа на това, че имате носъ, и Богъ съществува. Затова единъ
день Богъ ще ви сжди. Вие ще кажете: не знаехъ, Господи. Но тава носътъ
и всички същества, които сж свързани съ него, ще дойдатъ при васъ и ще
кажатъ: Господа и ще кажатъ: ние му говорихме. Всички тия същества сж
живи и ще свидѣтелствуватъ за васъ, какво сте правили. Тай-голѣмото до-
казателство за Бога е носътъ на човѣка.
Та казвамъ: вие трѣбва да имате такава вѣра, която да не се
разклаца отъ никакви вътрѣшни и външни бурни ждете като единъ параходъ,
който вълнитѣ биятъ отзадъ и отпрѣдъ, но той не се случва, издържа.
Вълнитѣ ще нягъ огвсѣкждѣ, но ако вие имате вѣра, ще излѣзете на спаси-
телния брѣгъ. Нѣма никаква сила въ свѣта, която ще може да ви потопи.
Докато имате разумното, Божественото въ себе си. Дѣто господствува Бо-
жественото, тамъ е Господъ; дѣто господствува човѣшкото, тамъ Богъ не е.
А човѣшкото, именно, трѣбва да се подчини на Божественото. Нѣкога трѣбва
да се спремъ на геобетрическите форми. Казвате: какво нѣщо е квадратътъ?

Квадратът е физическият, проявеният човък, а кръгът, това е духовният човък. И тогава, виждате, че физическият човък съ духовния има само четири допирни точки. Тъзи допирни точки се отнасят до неговите мисли, чувства, постъпки и волеви дѣйствиа. И физическият човък, като се

движи, и тѣзи допирни точки и тѣ ще минатъ. Въ дадения случай, тѣзи точки, като се движатъ, тѣ сж върни, и само той може да ги знае. А като се движатъ около духовния човък, около кръга, може да се прѣдаде разумното у човъка. Най-послѣ квадратътъ ще се отдѣли и може да се каже, че ще остане само духовното въ човъка. Квадратътъ, това сж двата тригълника.

Горниятъ тригълникъ означава човшкия умъ. значи, квадратътъ едновременно има отражение и на духовния човък, и на физическия. а това, именно, хората построятъ кжцитъ си все на квадратъ. И затова трѣбва да знаете,

коя частъ на кжцата е духовна. Сегашнитъ хора страдатъ отъ незнание, какъ какъ да строятъ кжцитъ си. Това е цѣла наука. ози квадратъ, на който тѣ строятъ, трѣбва да има опредѣлени размѣри. ащото има числа, които сж нечастни. Напримѣръ, числото 13 е нечастно число за съвременнитъ хора. На

едно богато угощение въ Америка били поканени 13 души. Трима отъ тѣхъ се надумали да се борятъ съ числото 13. Тримата ставатъ като единъ човък и казватъ: ние вземаме всичката отговорностъ, какво се случи, ние поемаме послѣдствията на това число. И слѣдъ нѣколко години и тримата свършватъ нечастнотова било въ Англия. Тѣзи трима англичани не могли да изненадатъ числото 13.

Ако трима души се хвърлятъ отъ една голѣма височина на камънитъ, ще останатъ ли живи? Слѣдователно, числото 13 показва, че човъкъ падъ отъ високо мѣсто на камъни и затова трѣбва да вземе мѣрки. Най-малкото трѣбва да има единъ парашутъ.

Сега, азъ не искамъ да оставите вѣра въ суевѣрието. Незнанието произвежда нечастията въ свѣта, понеже има известни числа, дни и мѣсеци, които не сж полезни за човъка. И ако човъкъ бѣше разуменъ, той щѣше да избира само онѣзи дни и мѣсци, които сж полезни за него. Онѣзи нечастнитъ дни и мѣсеци, той ще ги прѣкара въ молитва. Като дойдатъ тѣ, той ще се моли. И така правятъ хората. Като дойдатъ нечастията въ свѣта въ свѣта, тѣ трѣбва да се молятъ. Само Богъ може да ви извади отъ тази безпжтица. Ако ти си нападнатъ отъ единъ неприятель, какво ще направимъ? ти ще се молишь на Бога, по нѣкакъвъ начинъ да смекчи сърцата на тия хора.

Ще ви приведа единъ примѣръ за едни разбойници, които върлували нѣкъдѣ изъ България. Тѣ се криели изъ горитъ, и като минавали хора, все

ги обирате. По едно време единъ добъръ човѣкъ минава прѣзъ тази гора, но като знае, че тамъ има разбойници, той казва: Господи, въ Твоитѣ рѣци, прѣдавамъ духа си и трѣгналь напредъ. Като миналь покрай главата--

я, той се спрѣль и казалъ: Го ето, десеть лева имамъ, но ви ги давамъ. Главатарьтѣ му отговорилъ: ти си върви, свободенъ си, твоеть пхть е отворенъ. Богъ казва на главатаря: искамъ да пуснете този човѣкътъ слушать Господа, понеже Той ги подържа и имъ дава животъ. Той имъ казва: азъ ви кредитирамъ, но само този да пуснете. Богатитѣ можете да обирате, но този човѣкъ ще го пуснете да си върви. Казвате: Господь позволява ли да се обирате хората? позволява, разбира се. Той ичъ е далъ умъ, далъ имъ е и животъ, но послѣ ще ги дѣржи отговорни. Та ако ние имаме силна вѣра въ законитѣ, които Богъ е поставилъ, де има по-малко нещастия въ свѣта. Ние едъ Ние едва сега сме започнали тази наука, тя трѣбва да се приложи, да имате малки опити, да можете да прѣустройте себе си. Ако не можете да прѣустройте себе си, ако не можете да измените външнитѣ условия на своя животъ, ние нѣмате никаква наука. До извѣтна степенъ поне ние трѣбва да измените външнитѣ условия на своя животъ. Запримѣрь, ние очаквате свѣта да се подобри. Помнете слѣдното нѣщо: оправянето на свѣта зависи отъ самитѣ васъ и отъ Бога. Помнете, че оправянето на свѣта е една отъ най-труднитѣ задачи. Свѣтътъ съществува отъ толкова хиляди години и не може да се изправи изведнѣжъ. Отъ осемъ хиляди години Богъ работи успешно, и свѣтътъ все още порствува. Каквото и да правите, все има нѣщо упорито въ човѣка. Не е лесна работа да се оправи човѣкъ, но той самъ може най-лесно да въздѣйствува на себе си. Като дойде Божественото, лесно се изправя. Има единъ начинъ, пъ който може разумно да се въздѣйствува на човѣка. Кой е този начинъ? - Той е любовта. Чрѣзъ любовта става спасението на хората. Този начинъ, именно, трѣбва да се приложи. Друго чече, да казвате на хората, че не живѣятъ добръ, това сж празни работи. Като кажете на човѣка, че не живѣе добръ, той ще ви каже: това и азъ го зная. Като видя единъ човѣкъ, който и да е той, и е неразположенъ, азъ въ петъ минути мога да му отнема неразположението. Какъ? Като го видя гладенъ, де му дамъ едно хубаво угощение. Като го видя босъ, де му купя едни нови обуци, или една нова шапчица, или едно ново палто, или ще му кажа нѣколко благи думи. Все трѣбва да се даде нѣщо материално на човѣка, ако искате да му въздѣйствувате. Трѣбва да знаете, че за материалнитѣ работи

пакъ духовниятъ свѣтъ въздѣйствува. И Господъ прави така. Той дава плодъ
 ве, храни, това онова на хората, Той дава ябца, Той ги взима. Когато по-
 ка да залже нѣкого, Той му дава, каквото иска. Той даде нѣкому една дъ-
 черя или единъ синъ. Ако не го слуша, Господъ му взима синѣтъ или дъщеря-
 та, и този човѣкъ започва да скърби. И послѣ му казва: ако мѣ слушашъ,
 ще ти дамъ друго дѣте. Та материалнитъ блага сж необходими, и ако ние
 слушае Бога, Той ще ни даде тѣзи материални блага. Ако не Го слушате,
 Той ще ги вземе и вие ще останете като кукувици. Азъ уважавамъ кукуви-
 цата, че тя има вѣра въ другитъ птички, че като снесе яйцата въ чуждитъ си
 янѣзда ще излупатъ яйцата и. Ако кукувицата вѣрва въ чуждитъ птички,
 колко повече човѣкъ трѣбва да вѣрва въ себе си, че като снесе яйцата си
 въ своитъ полочки, ще ги излупи. И ние не трѣбва да очакваме, да вървимъ
 по стария методъ на кукувицата, да искаме другитъ птици да м хтатъ
 нашитъ яйца. Когато хората знаятъ, че нѣкое яйце е кукувице, тѣ му даватъ
 пхтя. Щомъ знаятъ, какво е нашето едно намѣрение, тѣ ще изхвърлятъ това
 кукувиче яйце навънъ. Тѣй щото, започнемъ ли една работа, трѣбва да я за-
 вършимъ. Навѣра работа седи въ това, че за да свършимъ всичко успѣшно,
 трѣбва да имаме знание. Нѣтъ както вървите, това не става. Вие идете
 отъ топлии страни и сте съ тънки дрехи, но отивате на сѣверъ, дѣто трѣб-
 ватъ кожуси. Послѣ трѣбва да имате голѣма прическа, да имате дебели кал-
 паци. Нѣкой иде отъ сѣверния полюсъ и казвамъ му: не става така, както
 си облѣченъ. За студено мѣсто трѣбва кожуси. Не имате прѣдъ видъ, въ ка-
 ква посока пхтувате. Нѣкой казва: азъ слизамъ отъ Бога. Щомъ слизате
 слизате отъ Бога, трѣбва ви дебелъ кожухъ. Това значако слизашъ на земя-
 та, трѣбватъ ти дебели дрехи, топли дрехи и здрава кжда. Ако отивашъ
 при Бога, тънки дрехи ти трѣбватъ. Щомъ си на земята, че се облѣчешъ дебело
 и нѣма да проповѣдвашъ, че живѣешъ за Бога. За Бога се живѣе, когато оти-
 вашъ горѣ. Слизашъ ли надолу, значи отивашъ да служишъ на Бога въ материя
 та. Като отивашъ при Бога, че Му кажешъ, какво си свършилъ на земята.
 Та като отивате при Бога, тънки дрехи ви трѣбватъ, а като слизате отъ
 Бога, трѣбватъ ви дебели, топли дрехи, здрави обуца, че като се облѣчете,
 да ви е приятно. Всичко, каквото Богъ ви е далъ, трѣбва да го облѣчете, да
 бждете разумни.

Та сега ние се събираме, за да образуваме нови отношения, понеже
 вие почвате да съзнавате своитъ погрѣшки. Въ религиознитъ, както и въ
 окултнитъ общества, когато хората се събератъ, тѣ започватъ да виждатъ погрѣ-
 китъ си и се ска ватъ. Вие още не сте светни, но сте кандидати за светни:
 вие още не сте ангели, кандидатите сте за ангели. Вие още не сте гата,
 за която се прави тази жертва, трѣбва да благодарите въ доброто, което

вие още не сте ангели, но сте кандидати за ангели; вие още не сте генини, но сте кандидати за генини. ~~Ще~~ бждете единъ, това нѣщо, но за сега сте само кандидати. Тия хора, като влѣзатъ религиознитѣ общества, първо врѣме заживѣватъ въ голѣма любовъ, но като видятъ погрѣшкитѣ си, тѣ се скарватъ. Има единъ начинъ, по който можете да станете свети. ~~Погрѣш-~~ китѣ сж си погрѣшки, но ако вие минавате по този пътъ и вървите разумно, ще свършите повече работа, отколкото, ако минавате отъ едно учение въ друго. Казвате, какво сж казали пророцитѣ, какво е казалъ Христосъ. И това е хубаво, но и тѣ имаха известни опитности. ~~В~~ие трѣбва да работите, да дойдете до тѣхнитѣ опитности и знания. ~~Христосъ~~, като бѣше съ ученицитѣ си, събра се около Него хиляденъ народъ, и като нѣмаше достатъчно хлѣбъ, Той се помоли, и хлѣбътъ се увеличи. Сега вие ядете този сжщия хлѣбъ, но не можете да го увеличите, не знаете, какъ е станало това. ~~Христосъ~~ знаешъ законитѣ. И пророкътъ се молѣше, и Богъ го чу. ~~Данаилъ~~ се помоли, и Господъ затвори устата на лѣвоветѣ. ~~Тритѣ~~ момци въ огнената пещъ се помолиха на Бога, и ангелъ ~~господенъ~~ слѣзе между тѣхъ, и огнѣтъ не ги изгори. Ако нѣкой отъ васъ влѣзе въ такава нагоречена пещъ, непременно ще изгори. ~~Казвате:~~ Господъ ще ни избави. Може да ни избави, но трѣбва да знаемъ, какъ да се молимъ. ~~Трѣбва~~ да имате една абсолютна реалностъ за нѣщата. Свѣрѣмнитѣ хора разполагатъ съ о носителната реалностъ, и се изпъкчатъ, мислятъ, че всичко знаятъ. ~~И~~ като дойдатъ до Господа, тѣ мислятъ, че го познаватъ, иматъ голѣми претенции. Не се минаватъ нѣколко дни, и тѣ се разглебаватъ. Тѣ мислятъ, че Господъ е човѣкъ, като тѣхъ. ~~Домъ~~ не имъ се отговори на молитвата, тѣ се сърдятъ на Господа. Казвамъ: не се сърдете на Господа, Той не е като васъ. ~~Неговитѣ~~ постѣпки сж други. Господъ Господъ абсолютно нищо не ни дължи. Ние имаме всичко даромъ дадено, само трѣбва да работимъ. ~~Каквото~~ ни даде, трѣбва да бждемъ благодарни. Ако сме Ако сме вѣрни на малкото, което ни дава, за насъ ще дойдатъ и по-хубави работи.

Сега искамъ да насоча ума ви къмъ това, че ние трѣбва да имаме едно просветено знание, а не знание, което възгордява. . Исква се знание, което спасява, за да се образува едно общество съ добри нрави. На- примѣръ, една сестра може ли да умре за друга? - Не може. Една сестра може ли да се жертвува за друга? - Не може. Тя не е длѣжна да се жертвува, но ако се пожертвува, тя трѣбва да е доволна, радостна, че се е пожертвувала и да благодари на Бога, че и се прѣдставилъ такъвъ случай. При това, и друга- гата, за която се прави тази жертва, трѣбва да благодари за доброто, което

благодари за доброто, което и се прави. . Изобщо, всички трѣбва да бъдемъ
готови за тази жертва, която Богъ изисква отъ насъ.
Сега азъ искамъ да оставя въ ума ви мисълта, че при новото въз-
питание всѣки трѣбва да живѣе добръ. Напримѣръ, азъ трѣбва да дишамъ, за-
щото то е една необходимостъ за мене. Азъ трѣбва да отворя очитѣ си, за
да влѣзе свѣтлината въ тѣхъ. Азъ искамъ по този начинъ всички да бъдете
свободни, да вършите всичко отъ съзнание, а не отъ принуждение. Вие си
си носете стария животъ, както искате и дѣто искате, но никакви взимания-
давания съ него, нито корения и хваления. Новиятъ животъ, не може и не
трѣбва да бъде основанъ на стария. Какво съмъ билъ въ миналото, азъ оста-
вамъ това нѣщо настрана. Важно е, какво съмъ днесъ и какво ще бъда въ
бъдещето, въ новия животъ. Старата материя е калпава, тя нищо не струва.
сега трѣбва да градимъ новото, съ нова материя. Едва сега започваме но-
вия градежъ. Вие едва сега започвате да градите. А тази цѣль отъ васъ
всички ви се изисква добро поведение. А тази цѣль трѣбва да се правятъ
маневри. При това, всѣки да се заеме за това, за което е роденъ. Той
за каквото е роденъ, такъмъ да се прояви. Ако е роденъ нѣкой за круша
или за ябълка или слива, или грозде, такъмъ да се прояви, безъ да му се
казва, чети не си такъмъ, какъвто трѣбва. Нека всѣки се прояви такъмъ, ка-
къвто господъ го е създалъ. Азъ зная едно, всички вие сте добри, но не
знаете, какъ да прояви своята добрина въ живота. Всички сте умни, но не
знаете, какъ да проявите ума си. Всички сте си ни, но не знаете, какъ да
проявите силата си. Това е много лесна работа. Само ще бутнеше ключа,
ще го завъртите и всичко ще потече. . Ако азъ река да затвора очитѣ си,
има ли нѣкаква мъчнотия? Или, ако азъ отворя очитѣ си, има ли нѣкаква
мъчнотия? За да ямъ, има ли нѣкаква мъчнотия? Да мисля правилно, има ли
нѣкаква мъчнотия? Подрѣжъ носа си нѣколко секунди, и ще дойде въ ума ти
нѣкаква хубава мисль, която трѣбва да задържишъ въ себе си известно
времѣ. Каквато мисль ти дойде хубава, кажи я на Господа. Ама че ние
не си я казавъ хубаво-нищо отъ това. Втори пжть ще я кажешъ по-хубаво.
Кажи въ себе си: азъ съмъ прогресивенъ човѣкъ, сега толкова мога да дамъ.
Втори пжть ще дамъ нѣщо по-хубаво. Сега имамъ десетъ лева, десетъ лева
ще дамъ; послѣ ще имамъ 20 лева, всичкитѣ ще ги дамъ. Слѣдъ това ще имамъ
сто лева, и тѣхъ ще ги дамъ и т.н.